

bygges paa forholdsviis faa og smaa Parceller, kun komme til at bære en lille Del af Udgifterne. Udgifterne i Kommunen paa Amager have været 40 Kr. pr. Td. Hartkorn, naaget der kun lægges $\frac{1}{3}$ paa Hartkornet, medens Formue- og Veilighedsafgiften er meget betydelig, og altsaa de kommunale Skatter ere meget store. Sundbhyerne ere i Virkeligheden, naar man ser paa hele Forholdet, en Forstad til Kjøbenhavn, og med sine ca. 10,000 Indbyggere overgaa de langt de fleste Kjøbstæder i Landet. Det turde derfor være naturligt, at man søgte at komme til en Deling af denne Kommune i en Landkommune, Taarnby Sogn, med et bestemt Præg af en Landkommune, og en anden Kommune, Sundbhyerne, som væsentlig vilde faae Kjøbstadspræg. Man har i en Del Aar arbejdet derpaa, lige siden 1857; indtil da vare ogsaa Frederiksberg og Hvidovre forenede i en Kommune; den Gang udskilte man Hvidovre som Landkommune og lod Frederiksberg blive en Kommune for sig selv; og det er det Samme, man agter at gjøre her, og det er en Forudsætning for, at Loven kan komme til at træde i Kraft. Jeg nævner det her, fordi det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at Udskillelsen skal ske ad administrativt Veie i Henhold til Loven om Landkommunernes Styrelse af 6te Juli 1867 efter en Forhandling mellem de kommunale Raad og Amtsraadet, med Ministeriets Approbation. Men de ere i Stand til at foretage en saadan Deling. Forudsætningen for, at en saadan kan ske og vil blive approberet, er, at Forhandlinger mellem disse Sogne ere endte ved en Overenskomst; dertil er der allerede et Udkast i den Lovforslaget ledjagende Kommissionsindstilling samt i den Protokol, der er ført over Forhandlingerne mellem Kommissionens Medlemmer og Lodseierne fra Taarnby Sogn, og som ligeledes ledjager Lovforslaget. — Nu er det ganske vist saa, at der i Sundby Sogn er Mange, der ere frygtfomme for Udskillelsen, medens det er ganske naturligt, at Taarnby, som er Landkommune, ønsker Udskillelsen. Smidkærtid forekommer det mig, at efter hvad der foreligger fra Taarnby Sogns Side, maa man tilstaa, at deres Tilbud ere meget raisonnable og meget lette at gennemføre. Taarnby har nemlig tilbudt at overtage Sognets Gjæld og at svare et fast Bidrag af 6,000 Kr. aarlig, under Forudsætning af, at man nedlægger Amager Brøds Bøm, som er til stor Gene for Bæstagen. Endelig er der af en privat Mand, som boer i Sundby Sogn, stillet en Gave af 150,000 Kr. i Udfigt, naar Udskillelsen er fæst. Det vil

medføre, at den ny Sundby Kommune vil kunne begynde uden Gjæld, idet disse 150,000 Kr. netop er den Sum, der behøves til Nybygninger til Fattigvæsenet og andre lignende Indretninger, samtidig med at Kommunen bliver selvstændig konstitueret. Det er en Selvfølge, at Sundby Kommune, ogsaa efter Udskillelsen, vil vedblive at være en Landkommune, dog med en særegen Stilling, der nærmer sig til Bykommunernes, og selve Forholdet er jo ikke ukjendt her i Landet. Lovforslaget har ogsaa taget Hensyn til det, idet der i dets § 9 siges, at der i Righed med Grundsætningerne i Loven af 14de December 1857 kan gives en lignende Bemyndelse overfor Væbvesenet, som findes i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og, om jeg huffer ret, ogsaa Frederiksberg. Der er adskillige Betingelser for, at Sundby Sogn kan indtage en lignende Stilling, idet bl. A. Næringsloven af 29de December 1857 ikke gjælder for Sundby Kommune paa Amager, eller rettere, idet Tillæget til Næringsloven af 23de Februar 1866 § 1 har havet Afstandsbestemmelsen i Kjøbenhavns Omegn, og Næringer kunne altsaa der udøves paa anden Maade end ellers i Landkommunerne. — Det ærede Medlem, der havde Ordet, gjorde opmærksom paa, hvad jeg skal tillade mig at gjentage, og hvad jeg mener, der bør lægges særlig Vægt paa, at det ingenlunde er en ny, her i Landet ukjendt Skat, som paatænkes lagt paa den nye Kommune i Sundbhyerne, tværtimod, det er kun en Tilnærmelse til den Huskat, som findes i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn og bl. A. ogsaa i Frederiksberg. Man kunde gaa forskjellige Veie med Hensyn til Indførelsen af denne Skat; man kunde tage Bestemmelserne i Loven af 14de December 1857 for Kjøbenhavn eller Loven af 29de December 1857 for Frederiksberg Kommune til Rettefnor, men saa vilde man komme langt videre, end man er kommen i dette Tilfælde. Man har derfor lagt Loven af 11te Februar 1863 til Grund og nærmet sig til det Forhold, som denne Lovs § 18 indførte for Flækker, og altsaa i noget modificeret Grad overført Reglerne for Bæftatningen af Bygninger til at gjælde for Sundbhyernes Kommune. Det er en ganske naturlig Regel, som det ogsaa er nævnt af den ærede Taler, fordi det maa erkjendes, at, naar man overhovedet vil have et Bidrag af faste Eiendomme i en saadan Kommune, saa er det, at ligne det paa Hartkornet, et aldeles utilstrækkeligt Grundlag for en Bæftatning. Det følger af sig selv, at de store Bygninger, saasom Fabrikksaanlæg, hvile paa en lille Grund, og at, medens Hartkornsbæftatningen er nogenlunde